quedā collocatio.⁊ sic pēsitatio est quasi pēsionis solutio.

¶ Pētatheucū est volumē ꝯtinens qnqꝫ libros moysis.a
pēta.i.qnqꝫ ⁊ theucū mādatū q̄si ⁊c̄.vt in.c.i.de deci.

¶ Perāgaria est seruit⁹ ꝑsonaꝝ ⁊ reꝝ:⁊ dr̄ q̄si ꝑfecta ⁊ ma
gna angaria.Est aūt angaria seruit⁹ ꝑsonaꝝ ⁊ nō reꝝ.Jtē
ꝑāgarie dicunt̄ exactiōes ⁊ ꝑstatiōes p̄rimonioꝝ.s.onera
q̄dā q̄ ꝑdio icūbūt vl̄ iponunt̄.⁊ erāt forte exactōes equo
rū vel vecturaꝝ ad portādū annonā militib⁹:ut colligit̄.
.C.de cursu pub.an.in rubrica.li.xy.

¶ Perāgada est vestis de auro vulgari ꝙ a gaydis vesti
mētoꝝ vel clamidū poni solet.vl̄ vestis q̄ hꝫ auꝝ tm̄ i sup
ficie.Re.supra olober⁹.⁊.C.de vesti.olo.⁊ de aurea.lib.xi.

¶ Peregrināntes large dicunt̄ illi q a loco sui domicilij ꝓfi
ciscunt̄.C.de icol.l.ciues.ꝓp̄e aūt dicunt̄ romipete apl̄oꝝ
⁊ alioꝝ scōꝝ limina ⁊ oratoria visitātes.xxiiij.q.ij.siqs ro
mipetas.⁊.c.paternaꝝ ⁊.c.illi q.Etiā dicūt̄ illi q accedūt
ad p̄sentiā dn̄i pape.vt.eo.ti.c.vnico.⁊.y.q.vi.arguta.

¶ Peregrini dicunt̄ oēs q nō sūt de episcopatu ordinādi
siue sint clerici siue laici scd̄ʒ Hoffre.i sum.de cle.ꝑegri.qꝛ
tales recipi nō debēt ab ep̄o alieno ad ordines vl̄ dignita
tes aut eccl̄iastica sacramēta ut.lxxi.di.ꝑ totū.⁊ i ti.de cle.
ꝑegri.Vn̄ cleric⁹ ꝑegrin⁹ ē q i aliena ꝓuīcia ordinat̄.

¶ Perēptoriū dr̄ a perimēdo eo ꝙ oīno ꝑimat ut termin⁹
perēptori⁹:vltra quē nō dent̄ vlteriores dilationes. Silr̄
exceptio perēptoria dr̄ que ꝑimit actionē.Etiā dr̄ citatio
perēptoria.qꝛ oēs alie citatōes debēt fieri anteq̄ʒ aliqs tā
q̄ꝫ ꝯtumax puniat̄.iudex tn̄ perēptoriā citationē vel perē
ptoriū dictū extante causa statim mittere p̄ōt.Et idē ope
rabitur quod alie tres citationes possunt operari.

¶ Perēptoriū soluit̄.i.possibilitas ferendi sententiam.

¶ Per notat Archi.xiij.q.y.c.ebron.⁊ paulus de liaça.ple
ne in cle.i.de sum.tri.⁊ fi.ca.⁊ Jo.an.de elec.dudū in fi.ff.
de verbo.si.l.vrbana.§.ꝑnoctare.vbi dictio ꝑ notat perfe
ctionē.vt habetur in.l.si tu.ff.de le.i.

¶ Pergula est tugurium vel obumbratio frondosa ⁊ poni
tur in glo.§.contrahentes.c.i.de fo.compe.li.vi.

¶ Pereq̄tor est qui hoīes ⁊ territoria ꝑequat.i.valde eq̄t:
vel q ꝑdiū ꝓpter defectū equa pensione vt prius assignat
nouo possessori.vt.C.de fun.patrimo.l.fundi.li.xi.

¶ Perduelliones.Re.supra crimen lese maiestatis.

¶ Peripsima est purgamētū vel cortex pomi vel piri vn̄.
Tolle peripsimā ede pulpā spernēs arullā.

¶ Permiti dr̄ aliqd trib⁹ modis.Primo qd̄ nullo iure ꝓhi
bet̄.Scd̄o qd̄ ꝯ humanas ꝯstitutōes idulget̄.Tertio illici
tū vt magis illicitū vitet̄.vt ē glo.cū exēplis i.c.oēs.di.ij.

¶ Permutatio sꝫ Hoffre.ē vni⁹ rei ꝓ alia vicaria ꝑstatio.
vel vicaria ꝑstatōe mutatio.Et ꝯhit̄ sicut plerisqꝫ placet.
qn̄ iter aliquos ꝯuenit̄ vt certa spēs ꝓ certa det̄.C.eo.ti.
qm̄ asseris.Si.n.ꝯueniret̄ vt certa spēs daret̄ ꝓ icerta vl̄
ecōuerso nō esset ꝑmutatio sꝫ ꝯtract⁹ inominatus.s.do ut
des ⁊c̄.⁊ ꝑmutatio ꝯct⁹ iō fuit iuēt⁹:qꝛ sepe poterat aliqs
hr̄e aliqd iutile sibi vel parui cōmodi qd̄ alteri mlt̄ū vale
re poterat:⁊ ecōuerso.Et ꝓus igrabat̄ q̄lr res vni⁹ alteri⁹
fieri poterat ad qd̄ iuēt⁹ ē ille ꝯtract⁹ ꝑmutatōis.

¶ Perpetuū qn̄qꝫ idē ē qd̄ gn̄āle.ꝯ electi.c.messana.⁊.c.vt
circa eo.ti.li.vi.vt dicēdo edicto ꝑpetuo.i.gn̄āli ꝓhibem⁹.

¶ Perplexitas ē ꝯstrigēs ⁊ ieuitabilis necessitas peccādi
que ꝓuenit ex erronea volūtate.vt.c.i.in sum.di.xiij.vbi
glo.bona.Etiā de dn̄ia iter mortalia ⁊ venialia ponit̄ ibidē
exēplū de iudeis crucifigētib⁹ xp̄ꝫ.⁊ siqs rn̄det q̄renti ini
micū si sit i loco.Jtē si vir ꝯnegat vl̄ reddat vxori debitū
petēti.Et ꝯclarat ibi ꝙ nullus p̄ōt eē ꝑplexus iter duo ma
la.⁊ sic ꝑplexio est solū ad stultā opinionē alicui⁹.de hoc vi
de in.c.nerui testiculoꝝ.xiij.di.vsqꝫ ad finē distictōis.

¶ Perpensus.i.perfecte pensatus ⁊ deliberatus.de pac.c.
vlti.circa medium li.vi.Et sic dicitur in prohemio cle.iu
ris sanctio perpensa.digesta consilio.

¶ Persone quedā dicūtur priuate iꝓprie vt ille que sūt
exēpte a iure cōmuni.vt di.ij.priuilegio.vbi dicit̄ ꝙ pri
uilegia sunt leges priuatoꝝ.Quedā vero dicūtur proprie
priuate.vt ille que nō habēt dignitatem.iij.q.v.qui ꝯtra.
vnde clerici nō dicūtur priuate persone:cū habeāt digni
tatē.i.ordinē ecclesiasticū.vt in.c.priuilegio.ꝑ realle.⁊ di.
iij.quicqꝫ.sm̄ Jo.Jtē sm̄ alanū quedā sunt persone publi
ce que sunt in officio publico.vt tabellio iudex balliuus.
Alie priuate que non sunt in officio publico.

¶ Periuriū ꝓprie dicit̄ quādo aliquis iurat cōtra canoni
ca statuta vel temerarie.Et dicit̄ multipliciter.Primo.i.
falsa iuratio:que si ignorāter adhibita omni diligentia fa
cta fuerit sic nullū peccatū est.xxy.q.y.homines.Secun
do dicitur trāsgressio liciti iuramēti.⁊ sic est mortale.vi.
q.i.quicūqꝫ.illicitū aūt sciēter iurās peccat.sed nō ꝯtraue
niēs.Tertio dicit̄ idiscretū iuramentū.⁊ est veniale.xxvi.
di.§.criminis in fi.Quarto dicit̄ mendaciū iuramēto fir
matū ⁊ est semper mortale.xxy.q.y.quod ait.⁊ est crimen
adeo magnum ꝙ clericus periurus ab officio ⁊ beneficio
suspēdi debet.c.peruenit.de fideius.c.iter dilectos.de ex
ces.prela.⁊.c.querelam.de iureiuran.

¶ Personalitas significat̄ per has dictiones. tu mihi.ego
tibi.cum alio significato qd̄ ꝓbabiliter ꝯcludit̄.⁊ si nullo
modo concluditur tunc est impersonalitas.qꝛ actū viciat.
ꝓut ratio dictat.verbi gr̄a. Ago ꝙ ꝯstituas te mihi solutu
rum debituꝫ a titio.rn̄des iꝑsonaliter dicendo.satisfiet
tibi ab illo. vel simplr̄ satisfaciet. hec iꝑsonalitas signi
ficat te nō cōstituere mihi.⁊ ꝙ nulla sit obligatio.l. aut si
quando.C.de consti.pe.Rō.qꝛ hec verba nō significant
aliū obligari.nam alius alium obligare non p̄ōt.nec veri
simile ē quem iactare suuꝫ.l.cū de idebito.ff.de ꝓbat.fac
.l.arrianus.ff.de ac.⁊ obli.vbi non fit facilis interpretatio
pro obligatiōe.⁊.l.stipulatio ista.§.siquis ita.ff. de verbo.
ob.nam communiter quis sibi acqrere cupit.ideo verisi
militer stipulans vult acquirere sibi.quare lꝫ quis dicen
do promittis decem.nō exprimat verbum mihi vel tibi.
⁊ alter rn̄det non dicēdo tibi. tamē illa verba mihi ⁊ tibi
supplentur ⁊ sufficienter itelligunt̄ ꝑꝑ cām dictā.vt.in.l.
stipula.ꝑ alle.Jtē siquis stipulat̄ decē dare sibi.alter rn̄
det dari.sꝫ nō dic̄ a me.valet stipulatio.l.fi.§.fi.ff. si certū
peta.⁊.l.illa stipulatio.ff.de verbo.ob.⁊ est sensus ꝙ dabi
tur per ipsum promittentē vel per alium quia hoc signifi
cat illud verbum impersonale passiuum dari.Ex quo seq
tur ꝙ non est obligatus ad dare sed tenetur ad factuꝫ per
quod detur.secus in illo qui promittit dare.quia tenetur
rem accipientis facere.quia verbum hoc importat ꝙ ip̄e
dabit. Et si diceres heres q iussus ē facere ꝙ titius centū
habeat tenetur per se dare.l.si heres.ff.de le.i.ita i propo
sito ꝙ promittens dari debeat per se dare.Respondetur
ꝙ hoc verbum habeat soluit hoc ꝯtrariū qd̄ significat iu
re dominij.sed ex promissione non transfertur dominiuꝫ
ergo ⁊c̄.Jtem testator legauit titio seruos quos ipse testa
tor manumittere non poterat vt manumitterentur.ma
numitti nō possunt.hec iꝑsonalitas significat ꝙ legata
rius seruos nō habebit.sed remanebūt penes heredē ut.l.
siquis.ff.de leg.ij.Sec⁹ si diceret vt manumitteret.quia
tūc remanerēt penes legatariū.l.siquis eum quē.ff.de cō
di.⁊ demon.Ratio qꝛ ex significato uerbi personalis iꝑo
nit̄ onus legatario ⁊ si nō tenet onus emolumentū penes
eū tamē remanebit.⁊ sic de alijs.

¶ Pertinere ad nos dicūtur que spectāt aliquo titulo nō
causa pignoris ⁊ que nostra nō sunt.sed esse possunt.l.ver
bum pertinere.ff.de verbo.signi.

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/erfordensis1491/0114
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST